

Sygn. akt VII U 1743/18

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2019 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie : Przewodnicząca **SSO Sylwia Dembska**

Protokolant st. sekr. sąd. Paulina Korcz

przy udziale A. K. (1) i Gminy S.

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2019 roku w Poznaniu

odwołania **Szkoły Podstawowej im. Kawalerów Orderu Uśmiechu w K.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.

z dnia 13 września 2018 r. Nr (...)

oraz odwołania **Urzędu Miasta i Gminy S.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.

z dnia 13 września 2018 r. Nr (...)

w sprawie **Szkoły Podstawowej im. Kawalerów Orderu Uśmiechu w K. i Urzędu Miasta i Gminy S.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.

o podstawę wymiaru składek

1. zmienia zaskarżoną decyzję nr (...) i stwierdza, że przychody uzyskane przez A. K. (1) z tytułu umowy zlecenia zawartej z Gminą S. nie stanowią podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne u płatnika - Szkoły Podstawowej im. Kawalerów Orderu Uśmiechu w K.,

2. zasądza od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. na rzecz odwołującej Szkoły Podstawowej im. Kawalerów Orderu Uśmiechu w K. oraz zainteresowanej Gminy S. kwoty po 90 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

3. oddala odwołanie od decyzji nr (...),

4. nie obciąża Urzędu Miasta i Gminy S. oraz Gminy S. kosztami postępowania.

SSO Sylwia Dembska

UZASADNIENIE

Decyzją z 13 września 2018 r. (nr (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 4 ust. 9, art. 8 ust. 2a, art. 18 ust. 1a, art. 18 ust. 1 i 3, art. 20 ust. 1 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 81 ust. 1 i 6 ustawy z 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, stwierdził, że przychód z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek Szkoły Podstawowej im. Kawalerów Orderu Uśmiechu w K. oraz przychody uzyskane przez **A. K. (1)** z tytułu umowy zlecenia zawartej z Gminą S. – Urzędem Miasta i Gminy S. stanowią podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne z tytułu pracy świadczonej w ramach umowy cywilnoprawnej realizowanej na rzecz własnego pracodawcy Szkoły Podstawowej im. Kawalerów Orderu Uśmiechu w K. i wynoszą:

Miesiąc/ rok	Kod ubezpieczenia	Podstawa wymiaru składek w PLN	Składka na ubezpieczenie zdrowotne w PLN			
na ubezpieczenia	na ubezpieczenie					
emerytalne i rentowe	chorobowe	wypadkowe	zdrowotne			
07-2014	(...)	4 782,74	4 782,74	4 782,74	4 127,02	371,43
07-2016	(...)	4 909,33	4 909,33	4 909,33	4 236,26	381,26

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczeni zatrudnieni w ramach stosunku pracy na stanowiskach nauczycieli w Szkole Podstawowej w K. wykonywali również umowy zlecenia, z tytułu których zostali zgłoszeni do ZUS przez Urząd Miasta i Gminy S.. Ubezpieczona A. K. (2) jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę u płatnika składek Szkoła Podstawowa im. Kawalerów Orderu Uśmiechu w K. od 1.09.2005 r. Jednocześnie ubezpieczona zawarła z Gminą S. (składki były deklarowane na koncie płatnika składek Urząd Miasta i Gminy w S.) następujące umowy zlecenia:

- w dniu 30.06.2014 r. na okres od 3.07.2014 r. do 5.07.2014 r., przedmiotem umowy było przeprowadzenie 10 godzin zajęć w ramach Akcji Lato 2014 w Szkole Podstawowej w K.
- w dniu 30.06.2016 r. na okres od 30.06.2016 r. do 1.07.2016 r., przedmiotem umowy było przeprowadzenie 9 godzin zajęć w ramach Akcji Lato 2016 w Szkole Podstawowej w K.

Z tych tytułów ubezpieczona została w wyżej wymienionych okresach zgłoszona do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego. Organ rentowy uznał, że pracownicy Szkoły, którzy zawarli w okresie świadczenia pracy na podstawie umowy o pracę, umowy zlecenia z Urzędem Miasta i Gminy wykonywali swe czynności w niepodzielnym interesie obu podmiotów ściśle ze sobą powiązanych. Z racji tożsamości zadań, sposobu ich wykonywania i niezbędnych do tego umiejętności zawarcie dodatkowej umowy zlecenia miało na celu jedynie obejście obowiązujących przepisów. Dalej organ wyjaśnił, że jeżeli umowa zlecenia zawarta jest z innym podmiotem niż własny pracodawca, ale praca świadczona w ramach umów cywilnoprawnych wykonywana jest na rzecz swojego pracodawcy, to obowiązek opłacenia składek powstaje u pracodawcy, z którymi pozostawały w stosunku pracy. Płatnikiem składek będzie zatem

szkoła, w której nauczyciel jest zatrudniony w ramach stosunku pracy. W tej sytuacji szkoła w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz zdrowotne uwzględnia także przychód z tytułu umowy zlecenia.

Od powyższej decyzji w ustawowo przewidzianym trybie i terminie odwołała się, działając przez adwokata, Szkoła Podstawowa im. Kawalerów Orderu Uśmiechu w K., zaskarżając ją w całości i wnosząc o zmianę decyzji oraz stwierdzenie, że przychody z tytułu umowy zlecenia zawartej z Gminą S. – Urzędem Miasta i Gminy w S. uzyskane przez ubezpieczonego nie stanowią podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne z tytułu pracy świadczonej na rzecz Szkoły Podstawowej im. Kawalerów Orderu Uśmiechu w K. oraz o zasądzenie od organu na rzecz odwołującego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1080 zł, co odpowiada sześciokrotnej stawce minimalnej.

Zaskarżonej decyzji odwołująca zarzucono:

I. naruszenie przepisów prawa materialnego:

- art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez ich niewłaściwe zastosowanie skutkujące przyjęciem, iż przychód ubezpieczonego z tytułu umowy zlecenia stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe, zdrowotne u pracodawcy, podczas gdy rzeczywistym beneficjentem pracy (usługi) ubezpieczonego był zleceniodawca,

- art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego niewłaściwe zastosowanie skutkujące przyjęciem, iż pracownicy szkół, którzy zawarli umowy zlecenia wykonywali swe czynności w niepodzielnym interesie podmiotów ściśle ze sobą powiązanych, tj. odwołującego i zleceniodawcy,

- art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela poprzez jego błędne zastosowanie skutkujące przyjęciem, że nauczyciel może realizować zadania statutowe placówki oświatowej na podstawie umowy cywilnoprawnej zawartej ze szkołą, podczas gdy w myśl rzeczonoego przepisu nauczyciel może być zatrudniony w szkole wyłącznie na podstawie umowy o pracę lub mianowania,

- art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty oraz art. 7 ust. 1 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym poprzez ich błędne zastosowanie skutkujące przyjęciem, że wykonywanie przez ubezpieczonego umowy cywilnoprawnej stanowiło realizację zadań statutowych placówki oświatowej, podczas gdy przedmiot tych umów stanowiło wykonywanie zadań własnych gminy działającej przez Urząd, odmiennych od zadań pracodawcy ubezpieczonego,

- art. 58 § 1 i 2 kc w zw. z art. 353¹ kc poprzez ich niewłaściwe zastosowanie skutkujące przyjęciem, że zawarcie przez ubezpieczonego umowy zlecenia z Urzędem miało na celu jedynie obejście obowiązujących przepisów, podczas gdy zawarcie tej umowy miało na celu realizację zadań własnych gminy,

oraz naruszenie przepisów prawa procesowego:

- art. 7 kpa w zw. z art. 77 § 1 kpc oraz art. 80 kpa – poprzez dowolną (nie zaś swobodną) ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego skutkującą przyjęciem, że ubezpieczeni świadczyli usługi w tym samym miejscu, co pracę w ramach stosunku zatrudnienia, byli podporządkowani tym samym przełożonym, co w ramach umowy o pracę, korzystali z tego samego sprzętu, a przede wszystkim organizowanie zajęć w ramach Akcji Lato i Z. nie stanowiło zadań Wydziału (...) Urzędu Miasta i Gminy w S., zaś zapis Regulaminu Organizacyjnego tego (...) w tym przedmiocie miał charakter wyłącznie czysto techniczny.

Decyzją z dnia 13 września 2018 r. (nr (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 oraz art. 8 ust. 2a ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 81 ust. 1 ustawy z 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych,

stwierdził, że podstawa wymiaru składki i składka na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne dla **A. K. (1)** z tytułu umowy zlecenia u płatnika składek Urząd Miasta i Gminy S. wynosi:

Miesiąc/ rok	Kod ubezpieczenia	Podstawa wymiaru składek w PLN	Składka na ubezpieczenie zdrowotne w PLN			
na ubezpieczenia	na ubezpieczenie					
emerytalne i rentowe	chorobowe	wypadkowe	zdrowotne			
07-2014	(...)				0,00	0,00
07-2016	(...)				0,00	0,00

W uzasadnieniu wskazano, że Urząd Miasta i Gminy S. zawierał tylko z nauczycielami zatrudnionymi w szkołach z terenu miasta i gminy S. umowy zlecenia, których przedmiotem było prowadzenie zajęć pozalekcyjnych oraz opieka i prowadzenie zajęć dla dzieci w ramach Akcji Lato i Akcji Z.. Organ ustalił, że ubezpieczony mając zawartą umowę z Urzędem świadczył pracę w ramach stosunku pracy łączącego go ze Szkołą Podstawową im. Kawalerów Orderu Uśmiechu w K., a uzyskane z tego tytułu wynagrodzenie było wynagrodzeniem ze stosunku pracy. W związku z powyższym obowiązek płacenia składek z tytułu przychodów wynikających z umów cywilnoprawnych zawartych z Urzędem Miasta i Gminy S. powstaje u płatnika składek, z którym zawarta jest umowa o pracę, to jest w Szkole Podstawowej im Kawalerów Orderu Uśmiechu w K..

Od tej decyzji w ustawowo przewidzianym trybie i terminie odwołał się Urząd Miasta i Gminy w S., działając przez adwokata i wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i stwierdzenie, że podstawę wymiaru składek oraz składkę na obowiązkowe ubezpieczenia zdrowotne dla ubezpieczonego – jako osoby zatrudnionej na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek – stanowią w lipcu 2014 r. i lipcu 2016 r. kwoty zadeklarowane przez płatnika składek oraz o zasądzenie od organu na rzecz odwołującego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1080 zł, co odpowiada sześciokrotnej stawce minimalnej.

W uzasadnieniu wskazano w szczególności, że ubezpieczony w momencie zawierania umów zlecenia pracował u innego niezależnego ekonomicznie pracodawcy i był zgłoszony do ubezpieczeń społecznych, zaś umowy zlecenia wykonywane były na rzecz innego podmiotu, albowiem rzeczywistym beneficjentem zlecenia nie był pracodawca ubezpieczonej.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie i zasądzenie od każdego z odwołujących na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego w wysokości sześciokrotności stawki minimalnej, podtrzymując argumentację przedstawioną w zaskarżonej decyzji.

Sprawa z odwołania od decyzji nr (...) została zarejestrowana pod sygn. VII U 1744/18 i połączona z niniejszą sprawą do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Ubezpieczona zajęła stanowisko jak odwołujący.

Postanowieniem z dnia 13.02.2019r. Sąd zawiadomił o toczącym się postępowaniu Gminę S., informując, że może ona przystąpić do sprawy w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia zawiadomienia.

W toku postępowania Gmina S. przystąpiła do sprawy po stronie odwołujących, nie domagając się powtórzenia przeprowadzonych czynności i wnosząc o zasądzenie od organu rentowego na rzecz zainteresowanej kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 6-krotności minimalnej stawki.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Szkoła Podstawowa im. Kawalerów Orderu Uśmiechu w K. jest publiczną szkołą podstawową i znajduje się w K. przy ul. (...). Organem prowadzącym Szkołę jest Gmina S.. Funkcję dyrektora Szkoły pełni A. B..

Szkoła działa na podstawie ustawy o systemie oświaty oraz statutu Szkoły. Zgodnie z § 2 statutu Szkoła realizuje cele i zadania określone w ustawie o systemie oświaty oraz przepisach wykonawczych wydanych na jej podstawie, w szczególności: zapewnia uczniom możliwości rozwoju intelektualnego, psychicznego i fizycznego; dba o bezpieczeństwo i higienę pracy; umożliwia zdobycie wiedzy i umiejętności, rozwijanie zainteresowań uczniów, podejmuje działania o charakterze wychowawczym i profilaktycznym skierowane do uczniów; sprawuje opiekę nad uczniami poprzez prowadzenie m.in. zajęć dydaktyczno-wyrównawczych, specjalistycznych, świetlicowych, zapewnia uczniom opiekę i konsultacje pedagoga; rozwija uzdolnienia, talenty i zainteresowania uczniów na zajęciach pozalekcyjnych.

Do zadań statutowych Szkoły nie należy zapewnianie wypoczynku dzieciom i młodzieży w okresie wakacji i ferii szkolnych.

Gmina S. w celu realizacji zadań publicznych w postaci zaspokajania potrzeb zbiorowych wspólnoty w zakresie edukacji publicznej organizowała wypoczynek dla dzieci i młodzieży w okresie wakacji letnich i zimowych określany odpowiednio jako Akcja Lato i Akcja Z.. Były to zajęcia, które odbywały się w trakcie wakacji letnich i zimowych, zarówno na terenie szkoły (nie zawierano umów dotyczących wykorzystania budynku szkoły), jak też w formie wycieczek typu wyjazd na basen, do teatru, zoo itp. Zajęcia były adresowane do dzieci szkolnych i pozaszkolnych.

Środki na realizację wypoczynku dzieci i młodzieży w ramach Akcji Lato i Akcji Z. były przydzielane corocznie przez Radę Miejską w S. w uchwałach budżetowych Gminy S.. Na podstawie uchwał budżetowych środki te były ujęte w planie finansowym Wydziału (...) Urzędu Miasta i Gminy S..

Jako opiekunów i kierownika takiego wypoczynku Gmina S. zatrudniała nauczycieli zatrudnionych w szkołach z terenu miasta i gminy S., zawierając z nimi umowy zlecenia.

Przedmiotem umów zlecenia było prowadzenie zajęć pozalekcyjnych oraz opieka i prowadzenie zajęć dla dzieci w ramach Akcji Lato i Akcji Z..

Urząd Miasta i Gminy w S. kierował do dyrektorów szkół z terenu tej gminy informację o zamiarze zorganizowania wypoczynku dla dzieci i młodzieży ze wskazaniem przewidywanych środków i planowanej liczby godzin potrzebnej do zapewnienia opieki. Równocześnie kierował zapytanie do nauczycieli zainteresowanych wykonywaniem obowiązków opiekuna i kierownika wypoczynku. Po ustaleniu tych danych dyrektor szkoły występował do Burmistrza Miasta i Gminy S. z wnioskiem, nazwanym „zgłoszenie do półkolonii” wskazując m.in. miejsce i termin wypoczynku, liczbę uczestników, liczbę i dane wychowawców. Z wnioskiem tym występował dyrektor szkoły, ponieważ formularz wniosku w ocenie pracowników Urzędu Miasta i Gminy S. nie przewidywał jednostki samorządu terytorialnego jako podmiotu, który może być organizatorem wypoczynku, a zgłoszenie w tej formie należało przesłać do Kuratorium (...).

W odpowiedzi Burmistrz Miasta i Gminy S. informował o liczbie godzin przydzielonych na akcję, kwocie dofinansowania, konieczności złożenia sprawozdania z przebiegu akcji, które stanowiło podstawę wypłaty wynagrodzeń.

Zainteresowani zawarciem umowy zlecenia nauczyciele zwracali się albo do kierownika wypoczynku albo do Wydziału (...) Urzędu Miasta i Gminy S., a następnie wypełniali wniosek o zatrudnienie na stanowisku opiekuna w czasie akcji. Wniosek był tytułowany do Burmistrza Miasta i Gminy S.. Umowy były zawierane w Urzędzie lub w poszczególnych szkołach i wówczas po ich podpisaniu przez zleceniobiorcę były odsyłane do (...).

Faktyczna rola dyrektora szkoły sprowadzała się tylko do pośredniczenia pomiędzy nauczycielami zatrudnionymi danej w szkole, a Gminą S..

Przy wykonywaniu umów zlecenia opiekunowie podlegali kierownikowi wypoczynku, który także zawierał umowę zlecenia z Gminą i był nadzorowany przez pracowników Urzędu Miasta i Gminy S.. Opiekunowie wypoczynku korzystali z zarówno z materiałów udostępnianych przez szkołę, jak i z własnych materiałów.

Po wykonaniu przedmiotu umowy opiekunowie wypoczynku składali potwierdzone przez dyrektora szkoły sprawozdanie z przebiegu akcji, które było podstawą wypłaty wynagrodzenia. Zleceniobiorca przedkładał także rachunek adresowany do Gminy S..

A. K. (1) jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony u płatnika składek Szkoła Podstawowa im. Kawalerów Orderu Uśmiechu w K. od dnia 1.09.2006r. i z tego tytułu jest zgłoszona do ubezpieczeń społecznych. Ubezpieczona zajmuje się prowadzeniem zajęć edukacji wczesnoszkolnej.

Nadto ubezpieczona A. K. (1) zawarła z Gminą S. następujące umowy zlecenia:

- w dniu 30.06.2014 r. na okres od 3.07.2014 r. do 5.07.2014 r., której przedmiotem było przeprowadzenie 10 godzin zajęć w ramach Akcji Lato 2014 w Szkole Podstawowej w K.
- w dniu 30.06.2016 r. na okres od 30.06.2016 r. do 1.07.2016 r., której przedmiotem było przeprowadzenie 9 godzin zajęć w ramach Akcji Lato 2016 w Szkole Podstawowej w K..

Z tego tytułu ubezpieczona została w wyżej wymienionych okresach zgłoszona do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego, przy czym składki na to ubezpieczenie były deklarowane na koncie płatnika składek Urząd Miasta i Gminy w S..

W ramach umów zlecenia ubezpieczona wykonywała czynności na opisanych powyżej zasadach. W jej przypadku zajęcia odbywały się w formie wycieczek. Brały w nich udział dzieci szkolne i pozaszkolne. Ubezpieczona otrzymywała zaliczkę na pokrycie kosztów tych wyjazdów. Po wykonaniu przedmiotu umowy ubezpieczona sporządzała sprawozdania oraz wystawiała rachunki za wykonanie umowy.

Wynagrodzenie ubezpieczonej z tytułu realizacji powyższych umów zlecenia wyniosło: w lipcu 2014r. 200 zł, w lipcu 2016r. 180 zł i stanowiło podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne wykazaną przez płatnika Urząd Miasta i Gminy S..

W 2014r. organ rentowy przeprowadzał kontrolę u płatnika składek Urząd Miasta i Gminy S. w zakresie prawidłowości obliczania składek na ubezpieczenia społeczne i innych składek, do których pobierania zobowiązany jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych, zgłaszania do ubezpieczeń nie kwestionował sposobu naliczania składek od przychodów uzyskanych przez zleceniobiorców.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: dokumentów zawartych w aktach niniejszej sprawy i w aktach pozwanego organu rentowego, zeznań świadków: D. Z., S. P., przesłuchanej za odwołującą szkołę – dyrektora A. B. oraz zeznań ubezpieczonej.

Sąd uznał za wiarygodne dowody zgromadzone w aktach sprawy, albowiem nie budziły one zastrzeżeń Sądu, nie były one kwestionowane przez strony, a Sąd nie znalazł podstaw, aby czynić to z urzędu. Sąd przyjął też, że kserokopie dokumentów złożonych i zgromadzonych w sprawie są prawdziwe i wiarygodne. Nie ma podstaw do ich zakwestionowania z urzędu, a żadna ze stron nie podniosła zarzutu ich nieprawdziwości, co pozwoliło na potraktowanie, tychże kserokopii jako dowodów pośrednich na istnienie dokumentów o treści im odpowiadającej.

Należy przy tym wskazać, że protokoły przesłuchań przed organem rentowym stanowią dowód na to, że osoby, które je podpisały złożyły oświadczenia zawarte w treści tych dokumentów i podlegają ocenie jako dokumenty, z tym że zostały potwierdzone w toku zeznań przed sądem.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków D. Z. i S. P.. Ich zeznania Sąd uznał za przekonujące i konsekwentne. Świadkowie w konkretny i zgodny sposób opisali kwestie związane z organizacją i finansowaniem wypoczynku dzieci i młodzieży w ramach Akcji Lato i Akcji Z. oraz zasady zawierania i wykonywania spornych umów, w tym przyczyny wskazania w zgłoszeniu półkolonii szkoły jako organizatora wypoczynku. Sąd miał na uwadze, że mimo, że świadkowie są pracownikami Urzędu Miasta i Gminy S. nie zeznawali stronniczo, a ich zeznania były rzeczowe i obiektywne.

Pełne potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym znalazły także zeznania ubezpieczonej, która w spójny i logiczny sposób opisała okoliczności związane z zawieraniem i wykonywaniem przedmiotowych umów. Ubezpieczona wypowiadała się w sposób spontaniczny i szczerzy.

Za wiarygodne Sąd uznał także zeznania dyrektora Szkoły Podstawowej im. Kawalerów Orderu Uśmiechu w K. A. B., jako że były one spójne i logiczne. Korespondowały także z zebrany materiał dowodowy w postaci dokumentów.

Należy również podkreślić, że stan faktyczny nie był między stronami kwestią sporną.

Sąd oddalił natomiast wniosek o połączenie wszystkich spraw z odwołania Szkoły Podstawowej im. Kawalerów Orderu Uśmiechu w K. i Urzędu Miasta i Gminy S. do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia. Pozytywne rozpatrzenie tego wniosku nie było możliwe z przyczyn organizacyjnych, albowiem sprawy te zostały przydzielone do różnych sędziów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na uwzględnienie zasługiwało odwołanie Szkoły Podstawowej im. Kawalerów Orderu Uśmiechu w K..

Przedmiot sporu w niniejszej sprawie sprowadzał się do tego, czy organ rentowy zasadnie ustalił wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne ubezpieczonej **A. K. (1)**, w związku z wykonywaniem przez ubezpieczoną umów cywilnoprawnych.

W pierwszej kolejności należy jednak wskazać, że Sąd uznał za konieczne zawiadomienie w niniejszej sprawie Gminy S. o toczącym się postępowaniu z poinformowaniem o możliwości przystąpienia do sprawy, mając na uwadze fakt, że umowy zlecenia były zawierane przez Gminę S., a adresatem decyzji nr (...) był Urząd Miasta i Gminy S.. W treści odwołania także wskazano, że odwołującym się jest Urząd Miasta i Gminy S..

Tymczasem stroną niniejszego postępowania, a zarazem płatnikiem składek powinna być również posiadająca osobowość prawną gmina, która zawierała umowy zlecenia, a zatem pozostawała z ubezpieczonymi w stosunkach prawnych uzasadniających ich objęcie ubezpieczeniami społecznymi i ustalenie z tego tytułu podstawy wymiaru składek.

Na podstawie art. 2 pkt. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych pracodawcą, a zarazem płatnikiem składek dla pracowników samorządowych zatrudnionych w urzędach gmin jest ten urząd. Nie dotyczy to jednak stosunków wynikających z umów cywilnoprawnych zawieranych przez gminę. Urząd miasta w takich stosunkach nie może być płatnikiem składek. Tylko stwierdzenie, że stroną umowy cywilnoprawnej był urząd miasta,

nie gmina, pozwalałoby na konkluzję, że to urząd powinien być stroną stosunków ubezpieczenia społecznego jako płatnik składek (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6.07.2016r. sygn. II UZ 20/16).

--	--

Należy mieć jednak na uwadze, że zgłoszenia do ubezpieczenia zdrowotnego dokonywał Urząd Miasta i Gminy S..

Zgodnie z treścią art. 38a ust. 1 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych jeżeli w związku z przeprowadzonym postępowaniem wyjaśniającym lub kontrolą wykonywania przez płatników składek obowiązków z zakresu ubezpieczenia społecznego zachodzi konieczność wydania decyzji, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 1a, Zakład wydaje decyzję podmiotowi zgłaszającemu ubezpieczonych do ubezpieczeń społecznych oraz płatnikowi składek ustalonemu przez Zakład.

Nadto decyzja organu rentowego, której adresatem jest Urząd Miasta i Gminy S. miała w istocie charakter „zerujący” konto tego płatnika, ponieważ ustalona w decyzji podstawa wymiaru składek wynosiła o zł (choć praktyki wydawania przez organ rentowy nie należy popierać, ponieważ zdaje się ona prowadzić do wniosku, że Urząd Miasta i Gminy może być płatnikiem składek, a jedynie sama podstawa wymiaru składek wynosi o zł).

Zatem mimo, że organ rentowy wydał decyzję określającą podstawę wymiaru składek w stosunku do podmiotu, który nie może być płatnikiem nie było podstaw do odrzucenia odwołania Urzędu Miasta i Gminy S..

Ponadto Urząd Miasta i Gminy S. posiada jako adresat decyzji legitymację procesową do jej zaskarżenia i bycia stroną postępowania.

W orzecznictwie ugruntowane jest stanowisko, że w postępowaniu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych adresat decyzji ma legitymację procesową formalną do jej zaskarżenia i bycia stroną postępowania, której nie musi odpowiadać jego prawo lub obowiązek wynikający z przepisów prawa materialnego. Innymi słowy, jeśli adresat decyzji nie jest w świetle przepisów prawa materialnego zobowiązany do wykonania obowiązku nałożonego decyzją administracyjną w aspekcie podmiotowym (nie jest stroną stosunku zobowiązaniowego), to stan taki nie pozbawia go statusu strony postępowania, a jedynie może prowadzić do uwzględnienia odwołania - art. 477 § 2 kpc - i stwierdzenia, że jego zobowiązanie nie istnieje (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20.10.2015r. sygn. I UZ 13/15, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8.12.2015r. sygn. I UZ 20/15, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27.01.2016r. sygn. I UZ 29/15, postanowienie Sądu Najwyższego z 1.03.2016r. sygn. I UZ 38/15).

Aprobując ten pogląd można jedynie zauważyć, że w okolicznościach niniejszej sprawy nie było konieczne uwzględnienie odwołania, ponieważ podstawa wymiaru składki i składka na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne wynosiła o zł.

Należy także pamiętać, że legitymacja procesowa należy do przesłanek materialnych, przez które należy rozumieć okoliczności stanowiące w świetle norm prawa materialnego warunki poszukiwania ochrony prawnej na drodze sądowej. Zatem legitymacja procesowa jest przesłanką merytoryczną, o której istnieniu przesądzają przepisy prawa materialnego, mające zastosowanie w konkretnym stanie faktycznym, nie zaś przepisy procesowe, jej brak nie prowadzi do odrzucenia pozwu lecz do oddalenia powództwa (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23.11.2016r. sygn. I ACa 1908/15).

W toku postępowania Gmina przystąpiła do sprawy popierając stanowisko odwołujących i nie domagając się powtórzenia przeprowadzonych czynności, co pozwoliło na kontynuowanie postępowania w zakresie objętym decyzją nr (...).

Przechodząc do meritum, należy wskazać, że stosownie do treści art. 8 ust. 2a ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych za pracownika, w rozumieniu ustawy, uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem

cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy.

W myśl art. 18 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych wymienionych w art. 6 ust. 1-3 stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 i 10, z zastrzeżeniem ust. 1a i 2, ust. 4 pkt 5 i ust. 12.

Z kolei zgodnie z art. 18 ust. 1a cyt. ustawy w przypadku ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 2a, w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe uwzględnia się również przychód z tytułu umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło.

Przepis art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych dodany od 30 grudnia 1999 r. ustawą z 23 grudnia 1999 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 110, poz. 1256 ze zm.) odnosi się do równoczesnego zobowiązania się pracownika wobec jednego pracodawcy do świadczenia pracy na podstawie stosunku pracy oraz pracy na podstawie umowy cywilnoprawnej, zawartej z innym podmiotem. Na taki wypadek przewidziano w prawie ubezpieczeń społecznych konstrukcję „uznania za pracownika”. Stwierdzenie, że pracownik, który zawarł z innym podmiotem umowę cywilnoprawną wykonuje w ramach takiej umowy w rzeczywistości pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy oznacza, że – bez względu na charakter lub rodzaj tej dodatkowej umowy – podlega z jej tytułu ubezpieczeniu na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Celem takiej regulacji było zapobieżenie praktyce powielania umów o zatrudnienie z własnym pracownikiem w celu obejścia przepisów o czasie pracy oraz o ubezpieczeniu społecznym.

U źródeł regulacji art. 8 ust. 2a ustawy systemowej legło dążenie do ograniczenia korzystania przez pracodawców z umów cywilnoprawnych celem zatrudnienia własnych pracowników dla realizacji tych samych zadań, które wykonują oni w ramach łączącego strony stosunku pracy, by w ten sposób ominąć ograniczenia wynikające z ochronnych przepisów prawa pracy (m.in. w zakresie reglamentacji czasu pracy) oraz uniknąć obciążeń z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne od tychże umów. Chodziło również o ochronę pracowników przed skutkami fluktuacji podmiotowej po stronie zatrudniających w trakcie procesu świadczenia pracy, polegającej na przekazywaniu pracowników przez macierzystego pracodawcę innym podmiotom (podwykonawcom), którzy zatrudniają tychże pracowników w ramach umów cywilnoprawnych w ogóle nieobjętych obowiązkiem ubezpieczeń społecznych (umowa o dzieło) lub zwolnionych z tego obowiązku w zbiegu ze stosunkiem pracy (umowa agencyjna, zlecenia lub inna umowa o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy o zleceniu) (wyrok Sądu Najwyższego dnia 18 października 2011 r., III UK 22/11, OSNP 2012 nr 21-22, poz. 266).

W orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że przesłanką decydującą o uznaniu za pracownika osoby świadczącej w ramach umowy zlecenia pracę na rzecz swojego pracodawcy jest to, że w ramach takiej umowy wykonuje faktycznie pracę dla swojego pracodawcy - uzyskuje on rezultaty jej pracy (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 17.10.2012r., sygn. III AUa 1092/12, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 20.08.2014r., sygn. III AUa 204/14, wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 23 lutego 2017 r., sygn. III AUa 838/16).

W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że przepis art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nie ma zastosowania w okolicznościach niniejszej sprawy.

Ubezpieczona świadcząc pracę na podstawie umowy zlecenia (a w istocie na podstawie umowy o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy o zleceniu, ponieważ w sytuacji, gdy przedmiotem umowy jest dokonanie czynności faktycznej lub usługi, mamy do czynienia z umową o świadczenie usług) zawartej z Gminą S. nie wykonywała jej na rzecz swojego pracodawcy, tj. Szkoły Podstawowej im. Kawalerów Orderu Uśmiechu w K..

Z ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego wynika, że rzeczywistym beneficjentem pracy świadczonej przez ubezpieczoną w ramach umów cywilnoprawnych nie był pracodawca ubezpieczonej.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że wykonywanie zadań opiekuna półkolonii nie może mieścić się w zakresie obowiązków nauczyciela wynikających ze stosunku pracy. Nauczyciel zatrudniony w szkole, w której w organizacji pracy przewidziano ferie szkolne może zostać zobowiązany przez dyrektora szkoły do wykonywania w czasie tych ferii jedynie czynności, o których mowa w art. 64 ust. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela. Są to czynności dotyczące przeprowadzania egzaminów, prac związanych z zakończeniem roku szkolnego i przygotowaniem nowego roku szkolnego, opracowywania szkolnego zestawu programów oraz uczestniczenia w doskonaleniu zawodowym w określonej formie. Wymienione czynności nie mogą łącznie zająć nauczycielowi więcej niż 7 dni.

Już z powyższego wynika, że czynności wykonywane przez ubezpieczoną nie mogły być wykonane na rzecz pracodawcy. Nie mieściły się bowiem w katalogu czynności, jakie można powierzyć nauczycielowi w okresie ferii letnich i zimowych.

Ponadto obowiązki ubezpieczonej wynikające z zawartych umów zlecenia nie służyły realizacji zadań ustawowych szkoły. Nie mieściły się bowiem w zakresie jej zadań, które to w okresie objętym kontrolą organu rentowego były wymienione w przepisie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 września 1991r. o systemie oświaty. Przepis ten stanowił, że szkołą publiczną jest szkoła, która:

- 1) zapewnia bezpłatne nauczanie w zakresie ramowych planów nauczania;
- 2) przeprowadza rekrutację uczniów w oparciu o zasadę powszechnej dostępności;
- 3) zatrudnia nauczycieli posiadających kwalifikacje określone w odrębnych przepisach, z zastrzeżeniem ust. 1a;
- 4) realizuje:
 - a) programy nauczania uwzględniające podstawę programową kształcenia ogólnego, a w przypadku szkoły prowadzącej kształcenie zawodowe - również podstawę programową kształcenia w zawodach,
 - b) ramowy plan nauczania;
- 5) realizuje zasady oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów oraz przeprowadzania egzaminów, o których mowa w rozdziałach 3a i 3b.

W ocenie Sądu prowadzenie zajęć dla dzieci w okresie wakacji letnich i zimowych wykracza poza zadania szkoły wymienione powyżej w treści art. 7 ust. 1 ustawy o systemie oświaty. Zajęcia, które są przedmiotem niniejszej sprawy nie służyły realizacji programu szkolnego, nie miały bezpośredniego związku z procesem nauczania i wychowania i były adresowane nie tylko do uczniów.

Jednocześnie obowiązki nałożone na ubezpieczoną spornymi umowami nie mieszczą się także w katalogu celów i zadań Szkoły Podstawowej im. Kawalerów Orderu Uśmiechu w K., wymienionych w statucie tego podmiotu.

Należało natomiast uznać, że Gmina S. zlecając ubezpieczonej wykonanie czynności określonych w spornych umowach realizowała nałożone na nią, jako na jednostkę samorządu terytorialnego wskazane poniżej ustawowe obowiązki.

Dokonując ustaleń co do tego na rzecz którego podmiotu były wykonywane przedmiotowe umowy Sąd miał na uwadze stanowisko orzecznictwa, zgodnie z którym w przypadku realizowania czynności przez nauczycieli na podstawie umów zlecenia zawartych z podmiotem samorządowym, który posiada własną odrębność jako kontrahent obrotu prawnego, nie zawsze należy kwalifikować wykonywanie zlecenia jako pracę na rzecz szkoły, a linię demarkacyjną stanowi ustalenie, czy ten kontrahent umowy przy pomocy osób angażowanych na podstawie umów zlecenia wykonywał

zadania własne, czy też jedynie zastępował lub wyręczał pracodawcę w wypełnianiu jego ustawowych powinności oświatowych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2010 r., sygn. I UK 354/09, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 3 grudnia 2015 r., sygn. III AUa 752/15).

Stosownie do treści art. 7 ust. 1 pkt. 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy. W szczególności zadania własne obejmują sprawy edukacji publicznej.

Przepis art. 7 ustawy o samorządzie gminnym jest normą kompetencyjną, określającą zakres właściwości gminy w realizowaniu zadań publicznych i wyznaczającą zakres zadań realizowanych na rzecz społeczności lokalnej... a zadania z zakresu edukacji publicznej gmina wykonuje przede wszystkim poprzez szkoły, które prowadzi, ale nie oznacza to, że nie może realizować tych zadań również suwerennie (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 3 grudnia 2015 r., sygn. III AUa 752/15).

W okolicznościach niniejszej sprawy Gmina S. nie zastępowała i nie wyręczała zatem Szkoły Podstawowej im. Kawalerów Orderu Uśmiechu w K. w wykonaniu zadań należących do kompetencji tej placówki. Gmina realizowała zadania publiczne, występując w imieniu własnym i działając na własną odpowiedzialność (art. 2 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym). Były to zadania własne w zakresie edukacji publicznej i miały zasięg ponadszkolny. Zajęcia były bowiem adresowane nie tylko do uczniów danej szkoły, ale także np. młodszego rodzeństwa nie uczęszczającego jeszcze do szkoły. Wynika to jednoznacznie chociażby z zeznań ubezpieczonej, która jako opiekun miała wiedzę, kto uczestniczy w zajęciach.

Czynności, które były wykonywane w ramach umów zlecenia nie były zatem niezbędne dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania pracodawcy.

Organ rentowy podnosił również, że obowiązki w ramach umów zlecenia były realizowane w niepodzielnym interesie obu ściśle ze sobą powiązanych podmiotów. W świetle przedstawionych powyżej rozważań należy uznać, że nie jest to stanowisko trafne. Jak już powyżej zaznaczono, szkoła nie mogła odnieść korzyści z realizacji czynności, które nie stanowiły zadań szkoły.

Korzyść z przeprowadzenia Akcji Lato i Akcji Z. osiągała zatem wyłącznie Gmina S., która w ten sposób realizowała nałożone na nią przez ustawodawcę obowiązki.

Rola szkoły i jej dyrektora miała charakter czysto techniczny i sprowadzała się jedynie do udostępnienia obiektu (choć w przypadku ubezpieczonej zajęcia miały i tak charakter wyjazdowy) i roli łącznika pomiędzy nauczycielami zainteresowanymi zawieraniem umów zlecenia i Gminą. Nie jest to nieprawidłowość, albowiem organem prowadzącym Szkołę Podstawową w K. jest Gmina S.. Uzasadnionym było zatem prowadzenie części zajęć w budynku szkoły. Należy też mieć na względzie, że propozycja zawarcia umów z nauczycielami wychodziła od Gminy, a nie od dyrekcji poszczególnych szkół.

Faktem jest, że w dokumentach zgłoszeniowych jako organizatora obiektu nie wskazywano gminy, ale szkoły na terenie których miały odbywać się zajęcia. Powyższe wynikało z przyjęcia przez pracowników Urzędu Miasta i Gminy S., że formularz zgłoszenia półkolonii nie wymienia gminy jako podmiotu, który mógłby być organizatorem takiego wypoczynku. Z kolei zgłoszenie musiało być skierowane do Kuratorium (...). Okoliczność ta (choć trzeba przyznać, że mogąca wprowadzać w błąd) nie powinna być jednak zdaniem Sądu decydująca w sytuacji, gdy rzeczywiście szkoły nie były organizatorami tego wypoczynku, a ich rola sprowadzała się do opisanych powyżej czynności organizacyjnych.

Za zasadnością przyjętego przez Sąd stanowiska przemawia także to, że środki na sfinansowanie zadań pochodziły od Gminy, były zabezpieczone w jej budżecie i ujęte w planie finansowym Wydziału (...) Urzędu Miasta i Gminy S.. Gdyby organizatorem wypoczynku były szkoły środki zostałyby przyznane szkołom.

Istotna jest także kwestia, że podmiotem, który mógł przeprowadzić kontrolę prawidłowego wykonania obowiązków wynikających z umów zlecenia była ostatecznie Gmina, ponieważ opiekunowie podlegali kierownikowi wypoczynku, a ten z kolei także zawierał umowę zlecenia z Gminą i podlegał nadzorowi z jej strony.

Nadto należy jeszcze raz zwrócić uwagę na to, że zajęcia w ramach Akcji Lato i Akcji Z. były dedykowane nie tylko uczniom danej szkoły, ale także innym dzieciom. Jest to dowód na to, że szkoła nie uzyskiwała rezultatu z pracy ubezpieczonych wykonywanej w oparciu o umowy zlecenia.

Nie znalazły także potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym zarzuty organu rentowego jakoby zawarcie umów zlecenia miało na celu jedynie obejście obowiązujących przepisów.

Na marginesie można zaznaczyć, że organ rentowy przeprowadzał już kontrole obejmujące swym zakresem przedmiot niniejszej sprawy i nie zauważył wówczas żadnych nieprawidłowości.

Sąd doszedł zatem do wniosku, że w okolicznościach niniejszej sprawy przepis art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nie znajdzie zastosowania. Organ rentowy niezasadnie zsumował zatem przychody z tytułu pracy świadczonej przez ubezpieczoną w ramach umowy cywilnoprawnej z przychodami osiąganymi przez nią ze stosunku pracy.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego i art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję nr (...) i stwierdził, że przychody uzyskane przez A. K. (1) z tytułu umowy zlecenia zawartej z Gminą S. nie stanowią podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne z tytułu pracy realizowanej na rzecz pracodawcy Szkoły Podstawowej im. Kawalerów Orderu Uśmiechu w K. (pkt. 1 sentencji).

W pkt. 2 sentencji Sąd na podstawie art. 98 k.p.c. oraz na podstawie § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 265) i § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1800) zasądził od pozwanego na rzecz odwołującej Szkoły Podstawowej im. Kawalerów Orderu Uśmiechu w K. oraz zainteresowanej Gminy S. kwoty po 90 zł – zgodnie z wartością przedmiotu sporu ustaloną przez Sąd (k. 40).

W ocenie Sądu charakter spraw (wielkość spraw jednorodzących) i nakład pracy pełnomocnika nie uzasadniał zasądzenia wynagrodzenia według stawek maksymalnych.

W pkt. 3 sentencji Sąd na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego i art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie od decyzji nr (...).

Można w tym miejscu powtórzyć, że oddalenie odwołania wynikało z tego, że decyzja określała podstawę wymiaru składek i składki na ubezpieczenie zdrowotne w wysokości 0 zł, a skoro Urząd nie ma obowiązku opłacania składek, to decyzja odnośnie tego podmiotu nie mogła zostać zmieniona.

W pkt. 4 sentencji Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. nie obciążył przegrywających, tj. Gminy S. i Urzędu Miasta i Gminy S. kosztami postępowania.

Ocena sądu, czy zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony, o którym mowa w art. 102 k.p.c., ma charakter dyskrejonalny, oparty na swobodnym uznaniu, kształtowanym własnym przekonaniem sądu oraz oceną okoliczności rozpoznawanej sprawy (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 3 listopada 2017r. sygn. I ACa 427/17).

Zastosowanie odstępstwa od ogólnej reguły odpowiedzialności za wynik procesu przewidzianej w art. 98 k.p.c., uzasadnione jest usprawiedliwionymi okolicznościami sprawy, które w ocenie Sądu w niniejszej sprawie wystąpiły.

Orzekając w tym przedmiocie Sąd miał na uwadze, że dotychczasowa praktyka organu rentowego akceptowała postępowanie odwołujących w zakresie określenia płatnika składek i podstaw wymiaru składek, co pozwoliło na powstanie po stronie Gminy S. i Urzędu Miasta i Gminy S. przekonania o słuszności ich postępowania.

SSO Sylwia Dembska